Platon III

Wykład z dn. 18 [illegible] 915

Założenie Akademii

Dn. 10 czerwca 915

drugi wykł. o założeniu Akad:
z dn. 17 czerw. 915 r

Stef. Paw. II. s. 151 – 164

Wykł. w czerwcu:
10 w czwart.
14 w piąt.
18 w czwart.
zob. str. II. 151 – 164

Platon 157
156

1

Stef. Pawl. Ks. II. p 151 =

8404

a 2

Drugi Rozdz.

Żywot Platona zaczyna się od str. 105 w tomie drugim: podziel. na szereg pierw. jest. poświęcon. : ~~[illegible]~~ Trakt. jest o Xenof. str. 1–105 ll Reszta tego tomu ~~[illegible]~~ Plat. i podziel. na ~~[illegible]~~ szereg rozdz.:

Rozd. pierwsz. – Żywot Platona ~~[illegible]~~ od str. 105 – 151 –

Rozd. drugi : Akademia = str. 151 – 183

zaczyna się od powrot. Plat. do ojczyz. i założ. Akade: i podaje krót. obraz tego zakła. Stało się to mniej więcej w r. 387. Krótko przed zawar. pokoju Antalcyd. Odtąd przez szereg lat w domu zajęty pracą nauko-wą, tylko dwa razy opuszcz. ojczyz. na krótki czas, aby odwiedzić Syrakuzy po raz drugi i trzeci –

2. Założen. Akad. str. 151

Fresk pod nazw. Szkoła ateńs. = str. 151

wszyst. tam nazyw. się Akade.

platon. =

Str. 152 otwiera nową szkołę – w Aten. był wtedy szereg szkół.

Sofiści wykład. etykę i dialektykę.

Świetn. pozycja – Gorgiasz i Hippiasz

Izokrat

~~[illegible]~~ [illegible] chłop. (Plato)

Protagor był zajęty najwyższ. etyki – Izokr. dno, retor [illegible]

Str. 153 – Sokrat. taki dwiło. nekyi
a wedle umowy opłacz. nie mógł za-
dowolni ambicyi osobist. prawdz. mędrc.
Toteż od rozkwi. nauk. przyrod. w
Azyi mniejsz. aż do Plato. przez jakie
250 lat nie napotyk. filozof. którzy
wzgl. na korzyść sofist. lub reto.
wygłaszać swoją mądr. w lekcy. publi.
chociaż byli dalek. wcale od tamtych
a żyli [illegible] w ~~[illegible]~~ ubóstwie

153 zam. więc zwra. się do jednej części
duszy i wyrobić w niej jedn. zdolno. n.
p. pamięć – wymow. lub bystro. dowcip. w
ogóle tak celow. sofis. i reto. oni całej
dusz. zabierać aby ją zawieść do prawdy
Tych więc sofistów powierza duszę swoją, ...
Sokr. do młod. Hippokr. gdy wybier. się z wizyt.
do Protago.
Otóż to oczyw. unik. najwięk. unik. sofistów
i reto. jako wszyscy arcyktórzy. mieli filozo. po
wszystk. wszyscy za dzielnością i cel osta. w
szuk. uczniów, śledz. po nich i t. d.
Toteż wręcz najwięcej (135 –)

II. 154

Ale przy takt. czut. naw. stosun. swiązi
międz. porzyw. trwa. wkoły
Ludzi oddan. wyłącz. szukan. praw. było
zawsz. mało a gdy znaleźli się razem
było łatwiej ich zebr. i zatrzym. razem
Ale gdy naw. wydaw. się tak. pomyśl.
bieg okolicz że grono młod. ludzi śr. d.
to i taki stosun. kończ. się ze zew. jego
śmier.

Przykł. w Sokr. 154

Znamy długi szer. imion jeg. poufał.
wielolet. towarzy.

Jedenych (154
wszyst. zjedn. tak. z miło. ku swej
osobie – że stanowi. razd. rodzi. nie szko.

A przecież

a chociaż ważyli się chlub. nazwą Sokratyk.
jest ich najbliż. wszyst. szybie. nazwy
Cynik. Cyrenaik. Megaryjcz.
Jest. pozost. we wszyst. coś z daw. trzody.
Sokrat. często jedn. nowe formy

154 = Jedni Pitag. stanowi wyjąt.

VI Str. 155

Dla przeprowad. swoich zamier. nie pragn. Plat. założ. ani Klub. polit., bo jawne niechęć Demokr.

ani nie mógł poprzest. na luźn. towarzys. pozycji Dyskut.

bo nie dawa[ł]: żad. rękojm. bezpieczeń. jak pokaz. śmierć Sokr.

Pragn. dzieło swojeg. życia ... ugrunt. podstaw. prawn. zabezpieczaj. to zmęcz. starożyt. ... wybor. sub specie aeterni.

Tak też w dzieło swoj. zamierz. wkład. ...

Str. 155: Założ. bract. relig.

Dziw. jest że taka for. nadaje instytu. nauko. ale jeszcze dziwn. że nowszej dopiero ... nie dostrzeg.

Pierw. Wilamowitz-Möllendorf. 1881 –

Usener (1884) i Diels (87) juź ja ... najprost. i powszech. znanej – Koło r. 1850 Schömann ... starożyt. ... ponow. o ten ...

Wedł. prawa ateń. nie mógł nic innego zrob.

Każ. obyw. mógł zakład. stowarzy. i nadaw. statu. i bez żadn. pozw. zatwierdz. samym fakt. istnie. swego. miało wszyst. atrybu. osoby prawn. mogło posiad. majątek rucho. lub nierucho. a państ. musiało mu zawsze użycz. swojej pomo.

Nietylk. stowarzy. była tak. wiel. że nawet niemoral. lub antypoz. nie były zabro. lecz każd. z człon. wytacz. z osob. proces np. o kradzież.

Samo należe. do tak. stow. nie było karygod.

156 Tę nieograni. autono. (ideal. Kwiat itd.)

Te warun. są zrozum. w miast. greck. gdzie prawo relig. nie było ściśl. odgrani. od świeck.

Toteż, jak do niedaw. w kraj. chrześc. zwłaszcza połud. każd. korpo. czy kupców, czy uczona czy artyst. czy rzemieślni. miała swoj. Kośció. itd. Podobn. było w Aten.

Ale jak dzisiaj cech rzemieśl. choć ma swoje stał. nabożeń. nie jest bract. kościel. tak samo w Aten. nie każ. stowarzy. choć przestrzeg. pewn. ceremo. na cześć bogó. nie było jednak bractw. relig.

str. 157:

Były orte. formy głów. assocyac. greck.:
a/ kluby polity.
b/ spółk. handlo.
c/ stowarzy. dla zaba.
d/ bract. relig.
Zer. Plat. dla swoj. assocyac. tożbrał
form. bract. relig. to dla niezwykł.
korzy. prawn.
Przedewszyst. majątek bract. staw. się
własno nietykal. bóst.
Przy znan. poboż. lud. staroż. miał
zabezp. obawa że rząd go zabier.
lub że ołoako go sprzeda. lub zadłu.

str. 157 Świet. wybor Plato. w utworz.
tej formy swego Tow. dowod. niedost.
uw. celów.

majątek Liceum już przy śmier.
Teofras. (r. 288) bard. był poszarp.
a za Likona (270–226) docho. do
zupełn ruiny
dom i ogród Epiku. († 270)
już za czas Cycer. (70) zniszcz.
i zasekwestro. przez wierzy.
Inwenta. rucho. bibliot. i t. d. już
przed. porozpadły się.
Jakoś inacz. trzym. się Akad. –
nawo. pier. dwieści. czter. szanow.
własno były Tagadu. bogin. mąż.
ale dopier. po 9 ... wiekach dopier. – dopier. Justyn. w r. 529
... zabrał ten majątek i wszyst. uwiązło +

Str. 157.

Zadziw. słuszn. że potęż. świat. które rozpasan. czwilizacja ateń. powsta. tak po cicho i przy tak obojętnoś. publicz. że bez najmniej. wzmian. w komed. i satyr. uwoorz. nie wiedzielibyś. nic zgoła o jej rozwoju i wytwoorz. się.

Ale mimo owszem jak było zajęci spiske. polityk. albo pieniąd. sądów. ~~za~~ twoorzą wówczas 50 lat przed bitwą pod Cheron.

str. 158

i tak nie lubili filozo. za uważali że najlepsz. wzalenie razem. się Plato. Dopiero pod jego okiem gdy coraz więcej otacza. go młodzież ze wszystk. stron Grecji zaczyn. się razem. Akad. uważ. gdy wielu bogat. pamięt. rzym. przybyw. na stud. Ale i wted. jeszcze mało rozchod. się wiadomo. o składz. i życiu Akad. wskoro. zwrót tego co o niej napisan. bodźcy. przeprowadz.

A gdy w VII i VIII w. od śmier. Plat. zajęw. się bogat. liter. akade. tak się odmieni. cel i zadan. instytu. i zatarł się bylo dawn. tradyc. że owe nytan. w dyspozyt. akad. wzwiew. wprzęga też ne [illegible] wcześn. interesem

Str. 158/159

Instyt. która przeżyła z chlubą IX wiek. ov czaj. zagin. bo dokoła niej wszy się odmien z gruntu

najczęś. nie ma ocho. bad. swoich początk. dwór. to nawet niczało początk. jej stawsz. Prawdopod. Platończy. z czas. Instyt. przedst. sob. mistr. wag. jako stowa który układ. ciemne. dział. by nawet najwyż. votonie. miała nad czem ślęczyć

czas. przechod. się wyjątk. porty. wspaniał. zajęcia subtel. dysku. czasem może jak chce Barthelemy zachodz. co nie przyj. Sunium, albo chce Barthélemy i tam w obec morza rozkołysa. i t. d.

a pot. wracał do domu i znowu przyst. działo.

Taki portr. wielki ugrzia dotąd bar. rozpowsz. brakuj. jedn. jenor. kilku szczegółów

Musiał Pl. być oczniej więc. skoro stwór. zakład. zeku. który przetrw. tyl. wiek. o własn. sile

Na tym. takie którzy co robiło w Akad. po za układ. zostki.

Trud. przypuszcz. że czas. dyskutował. +

§ pot. 3 listy odkryt. w kopiach wyryt. na kamien. w rokn. dotyczy Wietrów w Aten.

a) cesarz. Plotyny do Hadryana

b) odpow. Hadryana

c) list Plotyny do szkoły epikurejskiej w Atenach

str. 159

Wszyst. te dokum. [illegible] odnośnie dotyczy światło na dziej. wewnęt. Akad.

Pomi. wrehe sogat. meteryj. epigrafi. mnożący się z każd. rokiem

+ A jesie. prawo. osob. do nad czem a jaki mieć udział w. Pl.Plat. — otwory po śmierci jego nie przest. młodz. — oddziału się Akad.

Na te pyt. zdołano odpow. w ost. 20 lat. co zaprowadz. pewn. dzięki wielk. odkryciom epigrafi. i liberar.

Na pierw. miejscu Rzeczypospol. Ateńskiej nad. przez Arystot. odkryt. i ogłosz. w r. 1891

6

6

Str. 160.
Kto dzisiaj z Aten wycho. na spacer ku
wiosce Patizia i w kier. półn. wschod.
jakiś kilom. za miast. zatrzy. się przy
wzgó. Kólonos i t. d.

Str. 160 Ateńcz. 4° stule. zupełn. by
nie odnalezł. tej w tej okoli. smut. i t. d

Str. 161 jak wygląd. park. Akad.

Str. 161 w pobliż. międ. tym park.
a wzgórz. Kolonos
zakup. Plat. ogrodz. i wybudo. w nim
kapli. i portyk. i mieszkan.
Zwarcie wykład. w parku Akade
potem u sieb. we własn folwark.
uczniow. jego folw. przyległ. okoli. zost.
zniszczo. około r. 200 (za Filip. IV
a pot. nast. nowe wzniesie. za czas Sulli

wszystk. odbyw. się w mieście w Ptolemeum
gdz. w r. 70 Cycer. studj. Antyocha

Miast. swoj. niezw. wiąty. Sale ogim
a te nadal urzędo. nazyw. się Akad.
Ogród Plat. powró. do dawn. stanu, bo
jego Akad-cie miesc dość pien. ani
dość organ. aby ten ogród restauro.

str. 162.

Sokr. nawód Plat. do porzuc. poezji
tragi. i oddania się naukie nieb. czyli
filo: i tej do śmier. poświę. wiern.
Grzeby: po śmierć Plat. rozm. posągi
a przedewszyst. jego własny zrobio. przez
Sylaniona a ustawio. przez Mitrydat.
Mor: ustaw. jemu za życia Plat-
ojci takż i t. d.

Str. 163

Jaki był rytuał schadz.?

Chociaż wyd. zaginę mośn. go odtwo.
wedł. ina. szkół

Raz na rok wielka uroczy. Muz
schodz. się na święt. Efeb z natura.
Obchodz. także urodzi. Apoll. 7 Thar
geliona które były zaraz. urodzi.
założy. Odbyw. się wesoła uczta †

†,
także zebran. mięsięcz. Przewodni. im
zawo. założ. w grodzie. Ukazarcha, on
zwrota był głową instytu.
Następ. jego z wyjąt. Speuzyp. któr.
sam po sob. naznacz. wybierał następ
większo. głosów. Tak po Speuzyp. wybor
został Xenokr. po nim Krates
W tem wszyst. Plat. dowód. wielk. mądro.
ludzk. natury

Tawl. II. 164

7

Biesia. akad. w ogół. obchod.: z klassy ocen. Plato a w ogóle z dobro. skład. dodaj. szerok. rozgło.

Były niedaj. rozrywą pot[illegible] spra. lecz i skutkiem środk. Tyzen. dawn. otoak. z now. serdecz przyjaźń.

Najd[illegible] . przy jedz. budz. się kojarzą To też starożyt. uważ. zawsz. biesiada za akt uroczy. — poprzedz. przez ofiar. i modły nie powin. jedn. niczą: zamien. się w zmysło. wszyst. lecz zaw. być godnie dla rado. ducho.

Plat. i nast. jego potrafi zachow. zwyczaj. niezrę. szybko utworz. przez podob. inn. instytu.

Biesiad. niezwyk. i rozm. w Akad. ogól. swobod. niew. genial. bystro. w dyskus. przeplat. śpiew. lub opowiadan.: wesoł. dykter. wrobił. tak. głębo. bruzdę w umysłowo. greck. że Sympo. stało się nową ~~forma~~ litera. która przez Xenof. i Plato podnies. do wielk. doskona. była w starożyt. uprawiana aż do V wieku za Macrob. i jener. w nowszych czasach niew. uprawiana

Przyczy. główn. szcz. walor. w postępo. pierw. akade. którzy musieli przy stole +

+ Gdy biesiad. ciem ustrój takż. niby braters. zebran. towarzyst. akade. doskon. zastępo. wszystk. obiad. Plat. umie się dopiero. na zajętoś. na tęgiętną przechw. wielk. Kono. Dobrze

Wykłady w czerwcu

8

Wykład o filo. Plato.
odbyty 24 czerw. 915

Pamięt. II str. 219 –

Część drzeń: Pisma

St. II. 219

Wykład 24 ozew. 315

a
9

Pisma.

O wiarogodn. związku i porząd. pis. Plato

istniej. już liter. bajeczn. toga:

Przytaczam kilk. dzieł. nov. zwłaszcza

w najnowsz. odzieżach

nowszych Praechter filol.
tego tomu
909 Mittler u Sohn
odsyła do najnow. publik:
Grundr. d. Gesch. der Philos. d. Alter.
I. p. 138 (10 wyd.) jako pierwsze. 10

Räder - Platons philos. Entwick.
Leip. Teubner 905

2/ Konst. Ritter - Platon. Sein
Leben, seine Schriften, seine
Lehre in 2 Bde.
München 910 - I Bd.

c/ Gomperz, griech. Denker
Tome II

d) Wilh. v. Christ's Gesch. der
griech. Litteratur etc. von Wilhelm Schmid
I. Klass. Periode der griech. Litteratur
6e Aufl. München 912 - Becke
e/ The origin and growth of Platos
Logic by Wincenty Lutosławski
London 1897 - poświęc. wielk. filolo
Lewis Campbell w 30 rocznic. wyd. jego
wyd. jego Sofisty i Polityka

24·6. 6

10

Wykład 24 w czerwcu

Część trzecia: ~~Pisma~~ ta mowa obejmuje Pisma

Tom. II str. 219

W drugim tomie mowa jest o ~~części~~ szczeg. 4-tej Pisma

Drugi ten tom zaczyna się od rozd. 16: Xenof.

Nast. pot. życ. Plato jako rozd. 17 str. 105 nast.

Zacz. się od części 1: Żywot str. 105 nast.

Część 2a. Akademia str. 151 nast.

Część 3a. Sprawy publiczne i domowe str. 183 nas.

Część 4a: Pisma: str. 219 nast.

Rozb. pism wymag. przedewsz. jasn. i prawdz. poglądu na wiarogod. każd. utwor. i na czas kiedy powst.: czyli śledzen. autentyczn. i chronol.

Litera. o tem jest istot. bogat: podana wskazów. w przypisk.

Oczywiście spory uczonych zamierzą. tak co do nastąpić. pism, jak co do ich pochodz.

str. 220

Za punkt wyjścia przyj. moż. że żad. z dzieł tego wielk. myśliciela nie zost. ani wykład. ani nie zaginęło. Sam nadzorował przed śmierć swoich Pism ani Krytyka a niektóre ale tylko im odrzuca.

Któr. dotąd napisan. nie zaczyn. nawet

Czy wszyst. co znajd. się w obecn. zbiorz. jest autent.

W obecn. swej formie: jak w pośredn. się w 6 tomo. edyc. Karol. Fryd. Herm. wyd. ciągł. na nowo przez księg. Teubnera majdu się 45 pism i to wyłącz. szczeg. w dialog. form. z któr. jedn. tylk. 36 przypisyw. za vedab. Wszystkie spraw. ~~[illegible]~~ i matem. i astron. z czasów Tiber. czas.

Anglicy przy swoj. sposob. konserw. prawie wszyst. przyjm. - Niem. uczeni odrzuc. połow. lub dwie trzecie nawet. Tak np. Ast wnosi tylk. 14 dial.; Schaarschm. tylk. 9 za zupeł. pewne - względny umiarkowany Ueberw. tylk. 14, prócz tego 4 lub 5 za dość pew. a resztę za nieprawd. lub podrobio.

Pyt. jakie pism. Plat. są autentyczn., ma inter. pierwszorzęd. dla hist. filoz. bo inaczej pierwsz. nie jest obojęt. ani drug.

Wszak dokład. obr. Platonizm zależ. przede wszyst. od większ. lub mniej. ilo. źród.

Wykł. 24 czerw.

Str. P. II p. 221

Grote (220) broni autenty. wszyst. pism. nie- ulst. skoro aut. drug. potom. żyjąc zaraz. prze- wszystk. ... przed śmierć. zost. pisma wsz. ... wraz ... ... Ten zostaw. po nim przeto ... przekaz. mowa wszystk. skarb. ... Xenokr. ... nast.

Szkoła ... nie dopuszcz. ... podrob. manuskr. do swoich relik.

A było to bardzo łatwo, bo szkoła ... 260 lat istnia. od założ. ... w tem sam. miejsce. Dopiero ... oblęż. Sulli przeniosła się do miasta i ... (w Ptolomeum) ... jeśli tam zjawia się ... ... mógłby być łatwo ...

Potem nie łatwo dopuszcz. ... ... utwor. do danych ... skarb. A tak konklud. Grote, że nie może ... auto. ... dzieła przedstaw. ... ... do autenty.

W inn. bibliot. mogło być ... manuskr. ... tam ... Łatwo podsun. i t. d.

p. 222

Z Aten przenosi nas Grote do Alexandrii gdy Arystof. z Byzancjum (260–185) wyd. 15 dziel Platona podzielonych je pięć trylogii

I Rzesp. – Tim. – Kryzyasz
II Sofista Polit. Kratyl
III Prawa Minos Epinomis
IV Teetet Eutyfr. – Apologia
V. Kryton Fedon Listy –

Zob. także Wilamowitz – Moellendorf Euripid. Herakles.

Ostatn. Grote zbyć usiłowałby obawy, iż od śmierci Plat. aż do bibliotekarstwa Arystof. z Byzancjum (260–185) czuw. także nad tem Demetr. – Faler. który w łask. u króla Ptolom. Sotera i w Aleksandrii ustano. królew. będąc interes. się bibliot. alex. i skupując wszystkich dzieł, ale nie pozwalając było dopuszczać?

Co jest w argum. Grotego pew. a co jest tyl. domysł.?

str. 223

ale wyd. Trazylla zawier. 36 dzieł podziel. na tetralo. trylog. podz. przy podziale

+ Bo nawet edycj. tekstu dochod tylko do Trazylla a ten żył za Tiberyusza +

Staf. Pawl. II-227. Wykład miany 2 grudn. 915

Ueberwega dzieło: Ueber die Echtheit und Zeitfolge platon. Schriften und über die Hauptmomente aus Platos Leben. Wiedeń 1861. Rozprawa uwieńczona przez Akad. Wied. należy do najlepsz. także napis. o tym romacie. W tej niepospolit. rozpraw. Ueberweg zbadał z wielką pracą trud. wszystk. miejsca gdzie Arystot. wymien. prace swego mistrza pośrednio lub bezpośrednio. Ale starożyt. nie zaw. przy cytow. auto. wymien. auto. i książ. co zwykle i nowożyt. czyniemy. Nieraz przytacza zwykle tyt. auto. kiedy lub jego książ. a niekied. ani pierwsz. ani drugieg. tylko posług. się alluzyą mniej lub więcej wyraźn. czy do nieg. czy do jego książ. Dobrze jest zestaw. wszystk. badań Ueberw. w następuj. tabl.:

I. Z tyt. książ. i nazwisk. auto. jako platońskie wymien. Arystot.

1) Tim. 2) Resp. 3) Prawa.

II. Z tytuł. książ. choć bez napis. auto. ale z widocz. alluzyą do jego osoby

4) Fedona 5) Fedrusa 6) Bieciady

III. Z tytu. książ. choć bez nazwis. auto. i bez wyraź. allur. do jego osoby

7) Gorg. 8) Menona 9) Hipp. mniejsz. 10) Menexen.

IV. Bez tyt. książ. ale z nazwis. Plato.

11) Teetet 12) Fileb 13) Sofist. ...

2

V. Bez tyt. Książ i bez nazwis. auto. ale z niejaką allur. do nięg:
14) Polit. 15 Apologia

VI Bez tytu. Książ. i bez nazwy auto. robi Arystot. jakieś dalekie allurye do
16, Lachesa 17, Lizysa, 18 Protagorasa, 19) Eutydema, 20, Kratyla

Str. 229 Badanie niepospolite Ueberwega nie stwierdziły nawet tości swojej, że samo istnieć kilku tożsamych świtk, jako wątkliwe lub niepewne, bo zostały uzupełnione lub sprawdzone późniejsze badania nad textem Arystotelesa

Wszyst. n. p. miejsca, w któr. wspomina Aryst. Platona i porow. sprawdz. na nowo
Zeller - zob. str 229 przyp 4 -
Schelling poczatk. nięgo autenty. Timo. ale później zdan. swoje odwołał (str. 229 przyp. 4)
Zeller oraz inni odrzucil Prawa, ale Zeller w pierw. wyd. Hist. filo. greck. zdanie swoje odwołał (str. 229
Forster miał za podrobione Sofist. Polity. i Parmenid. - a Schaarschmidt Valtie Kratyla o Fileba - Tamaxowaye Arysto była powinna rozstrzygn. od podob. kiedów bo

Index arystot. dla pism Aryst. ułoż. za Komi. - Bonitz: aby był uzupełn. do wydań. dzieł Aryst. wyrażo. przez Akad. berliń. 1831-1870 -

†, Można na podst. dzisiejsz. bad. ułoż. taki Katal. pism Plat. znan. Aryst.
1, Rzecz 2 Tim. 3, Prawa 4 Fedon, 5, Fajdros
6, Sympos - 7) Gorg 8, Menon, 9) Hippias mn. 10) Teetet 11) Fileb, 12 Sofis, 13) Polit. 14) Kryton, 15, Apolo, 16 Menexen
Omówż tego str. 230

Dwadzieścia lat prawie bezprzerwy był uczniem filozofa po jego śmierci wszystk. Aryst. ale ory kto uwiera że wład. wspólnie czyta ich apokryf. †

~~2231~~ Wykł. z 28 czerw. 915 2

b

13

Z Arysto. można tedy, dzięki stud. Ueberw. i późniejsz. uczonych ułożyć taki katalog dial.:

1) Resp. 2) Tim. 3) Prawa, 4) Fedon, 5) Fedros,
6) Biesiad. 7) Gorg. 8) Menon. 9) Hipp. min.
10) Teetet. 11) Fileb.; 12) Sofista; 13) Polit.
14) Kryton; 15) Apolog; 16) Menex.

Oprócz teg. przytacz. 20, choć bez najmn. alluzji do Plato. więc fakta lub myśl. znane z tych dialog.

17) Protago. 18) Lizys; 19) Charmides 20) Laches

Do nich można dod. 21) Eutydemes, którego uwzględniał ~~uczeni~~ ~~[illegible]~~ Arystot. Eudemus; ~~Eudema~~; nareszcie ~~22)~~

22) Parmenidesa, choć ani Arystot ani nikt przed Trazyllem go nie wymienia. Wystarczy że do niego odwołuje się Fileb, a kto teg. przyjmuje na powadze Arystot. nie może dać tego odrzuc.

Zob. St. Pam. II. Wr. 231 przyp. 1

Nieraz bow. Plat. do dawniejsz. odsył. utworów. albo do nowych w któr. zasadn. dyskus. ma być do końca doprowadzona

W Fedon. przypom. Menon.
w Fileb. Parmenid.
w Resp. Sof. Fileb. Meno. Gorg.
w Prawa Resp. i Polit. itd. Te uwagi powinny
są silnym argum. na korzyść prawdziwości dialog. uznan. przez Arystot. bo niezależnie od jego świadect.

+ uwagi osobno w ref. z Mater. nowszych

+ Wystarczy że do niego odwołuje się Fileb, a kto tego przyjmuje na powadze Aryst. nie może tamtego odrzucić.

Pawl. II n. 227 – 231

22 czerw. 7/15

Bibliogr. przekł. platoń.

14

15

Bibliogr. platońska

1) Biesiada czyli dialog o miłości. Symposyon
Przełoż. z greckiego Stef. Okołów.
Pod redakcyą Henryka Goldberga.
Warszawa 1909 – Wende i Spółka
Wyd. z zapomogą Kasy pomocy dla osób
pracujących na polu nauko. Dr. Józ.
Mianowskiego –

2) Tenże w r. 907:
Fedon dialog o nieśmiertelności duszy
Przełożył z greck. Stef. Okołów
pod redakcyą Henr. Goldberga

3) Platon. Obrona Sokratesa. Przełożył z greck.
A. Maszewski ~~...~~

4) Xenofont: Wspomn. o Sokratesie ~~...~~
Przełoż. Konopczyński.

5) gdzie indziej: Windelband o Platonie

Pamięt. II. 279
Fileb ~~tłum.~~ Kasinowski u Mianowsk.
Siedlecki przedł. Gorgiasza 79
Lachesa, Apolog. Krytona (80)
Protagorasa i Eutyd. (81)

Tawł. II str. 243

Wilh. Gottl. Tennemann: Syst. filozo. platoń.

pełn. uczon. trafn. uwag. i ale także dzi-

wactw i nierozs. błęd. = Syst. d. plat. Philo. Leip. 1792–95 w 4 tom.

Po rozrzegó. odsył. do mojej księg. II 244 i nast. 17a

Zwyczajkow warst. co uchod. za autenty. w

dziel. Plat. aby ułoż. Syst. filo. platoń.

Pod wpływ. filozo. Kanta

Str. 244 wykł. syst. plat. z punk. widzen.

Kanta i t. d.

Str. 244 jest. odróżn. nauk. esoter.

i exoteryczn

Nie pozwal. Tenn. żadn. wartoś.

dochowa. pism plat.

Str. 245 w przeciw. kierd. zwraz. zadan.

Frydr. Schleiermacher

wyższy u protest. stan. wielk. filozo. i

wielk. teolo.

Tłum. Plato. znakomi.

w ogól. pozadn. i poważnie wól. zasp. wyczer.

wiel. głębo. nowo. genial. myśli

który stał się dla rozum. Plat. czem

Aug. Wolff dla pieś. Homera

lub Ferd. Wellera dla grec. tragik.

Str. 245: Powziął Schleierm. myśl zasadn. że nawet Sokr. już w młodo. ułoży plan rozległ. wszyst. dzieł Plato. a przez resztę życia później dopiero przeprowadz.

Tennemann. zwrn. za różn. części i rozst. wszystk. z dialog. ułoż. w jeden syst. znośną szkoła.

Schleierm. poczerń uważa form. i treść każd. dzieło za fakt. nierozłącz. że każd. myśl platoń. były wzajem. związku mogą być zrozumi. i wyjaś. z między trzecią całe swoj. wzrost. znacz.

Woli odtworz. pojedyn. dzieła wiele związk. przyrodz. aby każd. z nich okazało się dowodem osobn. w rozwoju myśli platoń.

Filozo. prawdzi. nie zawsz. od szczegółów, lecz od pozorn. cało. musiał więc i Plat. w młodości obmyśl. porząd. i wstęp.

Str. 246 wszyst. dzieło a te mają się do sieb. jak logicz. wyrob. części wielk. organiz. Jak każ. organiz. wyrast. z drob. zarodka tak wszyst. dzieła - jak w pewn. nierozwinięt. kształcie zawarte w Fedon. (= 246,1)

Wedł. więk. lub mniejsz. jasno. z jaką myśli zasadn. Fedrosa rozd. póź. rozwinięc. podział. Schleierm. - doda. Plat. +

+

w 1) element.
   Fedros Protago. Parmenid.
   a głowne
   b) dodat. : Lizys. Laches i t. d.
   c) okoliczności.
      Apolog. Kryt. i t. d.
2) poświadcz. dialektyk.:
   a) głów.
   b) dodatk.
   c) okolicz.
3) Konstrukcyj. { a) główn. Resp. Tim. Krzyz.
   b) dodat. : Prawa

Pawl. II 247

Teor. Schleierm. olśniła umysły wspaniał. wielko-
ścią budo- i t.d.

tem bardz. że wszys. byli mądrze. jałowa praca
Tennemana.
Wytwarz. porząd. i t.d.
wydaw. się rzeczą tak wielk. że porównyw. go z rozum. Plat.
Zachwyty. jedn. nie trwał długo, bo
ta w niej tak wielk. niedost. tak wielk. dowolno.
że był. w naroży i t.d.

p. 248 – uderz. przedewszyst. brak

Przerod. systematy. Schleierm. nie miała
żadn. powodzen.

w Niemcz. szk. gier – Ast. i Socher –
p. 249
przedewszyst Kar. Fryd. Hermann brat sławnej;
Nie wiemy, żeb. i t.d.
Trzy epoki
a) sokratesow.
b) megaryjskie
c) akadem.

Pawl. II. 255 5.7 215 16 a 18

Porząd. pism platoń:
nie twierd. z Schleierm.
że filoz. ostawz. swoj. prace wedł. obmyślo. planu
ani z Teichmüll. że każ. jego dzieło jest odpowied. na jaki utwór
lub krytyter z któr. się nie zgadz.
ani nie przypuszcz. jak. Hermann. Karol Fried. Schwegler i t. p.
że Plat. z razu był tyl. Sokratyk.
pot. utwor. nowe poznaw. syst.
a z nich jużi to korzyst. już to z niemi walcz.
utoż. własn. swój syst. przez co własn. jego pisma
były pomnikami głośniejsz. charkt. tego dług. rozwoju
p. 256: Odrzuc. nierozsąd. zdan Zellera
jakoby aż do śmierć. mistrz. swego pisyw. tyl. sokrate.
rozmo. w któr. nie ma najmniejsz. śladu
teoryi idei
dopier. gdy ją odkrył, zaczyn. być prawd. Plat.
i wszyst. pism. nastep. pod tej wpłyt. i dla jej udoskon.
przeprowadz.
Ten pogląd Zell. błędny, bo

bo gdy pozn. Sokr. nie był nowicjusz.

uczył się u Krat.

podr. ośmieszenie, który stworzył Sokr.

miał sposob. zaznajom. się z wszystk. sąd. now. z pitag.

dla czeg. miał zapozn. się z filo. eleat. dopiero w

Megar: ze pośrednict. Euklid. który gowiedzać często

w towarz. swego. mistr. w Aten.

Podr. podróż. swoich mógł być wzbog. się filozo.

pitag. ale jakoś ogół. zapom. sąd. nabył już

w Aten. – obcow. ze Symiaszem i Cebesem

ze których znał pism. pitag. pot. studyo. przez

życie cał. jak świadcz. jego dzie. późniejsze —

Kto więc przyjm: z Herm. lub Zell. epok. Sokrate.

w któr. Pla. nie znał żadn. system. dawn.

lub który mów. o dialog. sokrate. jakob. był. ze życia

mistrz. jej wierniej odrażeniem prawd. histo. jak.

psychologi.

Nie mo[...] o żadn[...] z owych dialo. oświecony, że

powst. lub musiał powst. za życia Sokr.

Pawl. II 226

Jest oczywiśt. niep. odob. aby młodz. geniał. ucz. obdarz. niezwykł. wyobr. poetycą. Do 28° ro. życia ogłaszał krótk. suche rozpr. poświęc. wynajdywan. rozmait. defin — bez potrzeby i bez jasn. celu a oprócz w lat. męsk. odzysk. pierwot. polot myśli i ogień serca

Tak przypuszcz. nie opier. się na fakt. lecz na przesadz. zmyśleń i najsuch. mniemania autora z jego lat młodości. właściwie gdy był hamow. w swoim rozwoju duch. przez ograni. Sokr. — Schl. Herm. Steinh. i wiel. inn.

p. 257

Dopier. po śmier. Sokr. miał Plat. skrzyd. rozwinąć i polecieć w gór. utwo. sob. syst. nowy itd

Pominąw. to niesprawiedl. twierdz. dla osob. mistrz. Sokr. nie przeszkadz. żadn. ze swoich ucz. z pag. 257 u. 1 — wytwo. tam między. Edr. Sokr. namaw. swoich uczniów, aby chodzili na wykład. znakomit. sofist.

a w niemn. ow. sokr. nie znajduj. nic Schl. coby popier. owe hipot. Nauczał z resztą oświad. mając często młod

niewykształc. uczn. nawet gdy już stał na szczy. swojej sławy mógł powiedz. lub napis. rzecz, która dla napis. jego utwor. życia mogła być zupeł. zbyteczn.

Wynik. stąd dwa wnioski:

1° dzieło Sokratesa nie musiał być koniecz. napis. ze życia mistrz. lub zaraz po jego śmierci;

2° alluz. do dawniejsz. rzecz. filozof. nie koniecz. dowodz. że dzieła z któr. pochodz. z lat dojrzałych

Jakie więc dzieła będą pierwsz., jeśli Sokratesa odmow. tego przywileju? —

Z tem wiąże się drug. pyt.: czy Plat. wogóle coś napis. ze życia mistrz.?

Platon Biesiada

20

Biesiada

B. uchatar Ivan.

B

Tard. II. 328   Wyk. 12. lip. 915.   21 a

b.) Biesiada

Wiel. lat po Fedro. zaczy. się nowa tralik:
wielk. proble. Nierrów. mistrz legł w grob.
od r. 399 – wznio. rozprawy w ciasnej formie
Czym. odgrodzo. od zieb. szkoły i szkółk.–
Wśród tych opłak. stosun. i polity. upadk.
Grecji przez pokój Antalkidase, który
robił króla Pers. rozjemcą wszyst. sporów
i kłopot. greck. była rozwija. się wielu. i
świet. Akad. Mistrz założ. przez wielk. Plat.
a zajmow. się głów. badan. prawdy
i rozpamiętyw. cnót dziel. męża który
czyn. i słow. wyznaw. ją najbezintere.
p. 329 Póki żył Plat. odgryw. sympoz. wielką
rolę w braterst.
Chciał poruszyć uwagę. całą rozproszoną
Hellady i dla uczniów Aked. i chciał ją
potrzeb. w tej zen. osob. swej. mądra.
Wskrzesił tedy Plat. biesiad. daw. już
zapomn. Agathon poet. w r. 417 otrzym. nagro.
za dram. a zarazem. ten poet. wyprawił ucztę
swoim wspólna. bliższ. – Stało się to w r. 417. kied. Plat. miał lat 10 (lub co najw. 12)
i wiele im. było tak. w kręd. młod. wieku i tyl.
później przez kogo. dowiedz. się czegoś o tej mowie.
Plat. odświeżył tę ucztę w r. około r. 386 kiedy, był mo[?]
dawno powró. do Aten. a jest to zatem jakoby solenność założ. Aked.

Figury występ. w tej uczcie są prawie wszystk. znan. – Główn. fig. – jest Sokr. który um. 399 do
bry uczcie Agath. był wiele wiek. (417)
Sokr. był na uczcie kilk. lat później opowiad. cał
vzer Apollodorowi a ten powta. opowiad.
kil. przyjaciół – Apollodor był zwartos mamiak
wzdycha się za Sokr. – i rzew. tow., bo Sokra
był wted. modą – Mamy wszystk. mowy jakob.
z drugiej ręk.

p. 330

w domu Agathona gdzie poprzedn. wieczora
hucznie obchod. cześ Bakchu. a że uczesn.
narazie mają jeszcz cięż. głowy, zgadz. się żeb.
tym razem nie cześ gospodarzy boży zkrom.

z wielk. zapał. mówi naprzód Fedros, dobrz. nam znany

quantum mutatus ab illo – który Plat. zdaje się chwalić poczyt. dla filoz. idea Sokr – ale w tejże
smierci stoczarzwarzy mający. ocen. się
Pozytyw. wyższy – piękn. mowi ale brak
myśli orygin. – zaczerp. cyt. z poet.
Poniew. lek. obecny Eryxym. – ten każd. –
po kolei wystaw. boga miło.
Według niego – Eros najdaw. z bogów, bo nie
ma rodziców – raz. z ziem. wytonił się z
pierwot. chaosu –

Tom. II 330

jest najdobroczyn. bo nie może ulegać
nad miło. bodźca, tak wyjm publicz.
jak domow. się do oczyszcz. stotli: się do wystrzeg.
się złych

Wszakże istota ... Urokańk. byłoby
niepotrzeb. bo wszyscy zdobyczliby się na
największ. poświęcen.

Czego jest zdol. miło. w szlach. przyjaź.
świadczy przykł. Alcesty która umrze. za
męża Admeta

świadczy Achill. szlachet. przyj. Patrokl.

p. 331

Mowa Fedro. bard. szeb. nie daje defin.
miło. a miesza 2 poję. - bosk. nieśmiert. i
afekt ludzk. zowiąc oba Erosem

Ona wszystkie nie są dobrz. dobrane, bo
chcąc myśl. o miło. wśród mężczyzn. - wyskakuje
Alcest. - umarła jedn. z powod. jej śmierć.

Zob. str. 331 - przyp. 2)

Zob. Rettig'a, Platon Symposyon

Horn'a Platonstud.

Stef. Skulów Platona Biesiada - Dialog o
miło.;

p. 331

Pauzan. odróż. 2 miłoś. zmysło. i niebiesk.

Skoro są 2 Afrodyty - muszą być 2 Erosy

Pierw. szuka gmb. przyjem. i zwraca się do kob. i do chłop. bo to nierozum. człowiek dający się [illegible] bałamu.

Jest krótkotrw. bo mija z więdn. ciała

Drugi (niebiesk.) prowadzi młodzień. aby ich kształt. w cnocie

a choć nie zupeł. wyrzeka się rozkoszy dba jednak o rozwój ducho. ukochan. i pozo-staje mu wierny do śmierci

p. 332

Mowa Pauz. dobr. zbudo. rozłoż. się z ofiarą.

Tamże nie ma żadn. zasad moraln.

Wydaje się jemu wszystko dozwolo. nawet gdyby ją wszys. potępiali. jeżeli się ulubień. doskon. w cnocie

Zob. u niego poglądu sofisty.

w Ξ(id). ¡Wszystko dozwolo.! i tak

p. 332

Kolej przyszła na Arystof.: - ma czkawkę - co rob. dr. Eryksym.

Ten wprow. kwest. na nowe tory -

Tawl. II 332 – 335

Przyszła kolej na Arystof. ale dostawcy
czkawki zastąpił przez Eryxyma. który go leczy
a pod. zam. więc wygł. mowę
Mówi więcej materyalisty i naturalisty
Dotąd obchodzono się bez jasz. defin.
Eryx. nie chce wyraz. jasn. a pot. mówi o złej i
dobr. miło. w świecie roślin. i zwierz.
Stron. etycz. przez dwóch poprzedn. mów. bar-
dzo lekkomyśl. trakto. Teraz wszyst. prawi leka-
rza. gorz. wyso. – z pretensyą. uczono.
Tymcz. Arystof. pozb. się czkaw. a wyraził
wdzięcz. Eryxym. oświad. że bez. mów. w imi
duchu niż Eryxym. i Pauzan.

p. 335

Przeródko. mari tył. podwójn. i t. d.

p. 336

mowa ta nie różni się pozornie od poprzedn.
ale w dalsz. ciąg. staje się znosić. pot. nowo
imponu.

Narzyw. miło – pragnie. i wraka jej cało –
teraz Bóg podział. nas na części Arkadyi. Lacedem.

p. 337

Różni. tej. pogląd. od poprzedn. jest wiel.
Fedr. i Pauzan. przez miłość wszam.
Tyt. przypom. zwykło jakoby to było
celem ostatn. podobnie zwykłe
jakoby to było celem ostat. podob.
związk. a przyczyn. niżej z o. dodat.
Arystof. zaś przyczy. w tajemni.
pragnie. aby natur. nasza wrócić
się i stać. całą.

Tęsknota była myśl. przewodn. Fedro.
zost. skrit. w Lizy. w ini. form. delik.
nearkoo.

W inn. form. ukazu się ta rzecz w prze-
mów. Arystof. – zaczyna się kiedy. wszystko
ludzk. – utoż i tym zniechęca
nie chce tylko komedyopis. wzrus. obura.
To co mówi Arystof. o androgyn. nie chce aby
brano dosło.
rob. aktorz. pet. delikat. wonn. do stos.
między Agath. gospod. domu.
dodaj że nie wyjmu. Kob. z przez ogól. miło.
że przyszło natur. nasza do pierw. całą.
Nie mogło być przez potęg. każnej moralno.
poprzedn. ani wyraż. wiernej jako celem miło. +

+ nie jest więc. zwykło. przeciw prawom
przyr. bez powrót do tego, co utraciło
między.

Rettig znalazł w mowie Arystof. walkę
przeciw nałog. niewiast. wielka
a wystawił. szczęś. prawdzi. miło.

Pawl. II p. 338

Niezajmo. się dot. wiel Eros. a więc. jego

dział. i dar. Łącz. now. wzglę. Ter. Agathon

na ocen Erosa – sam poet. poważny. się

niespodzian. poetycz. na tle delikat.

melod. języka –

p. 339 Agathon

Eros najmłod. z bog.; najrozsław. naj–

piękn. najdziel.

Piękny musi być jakie. dobr

to też; Eros dawca wszelk. cnoty

i piękno. On daje ludz. pokój, ciszę

morzu, wiatrom milczen., cierpień.

łoże i sen –

Pod tego kuszen rzec, który się kończy

ten fajerw.

Kto go nie zaznał, ten chciw. go pragnie,

a kto go posiadł, stawania go strzeże

Ośmiel. się. i. t. pag. 339

Mowa Agath. wywoł. entuzj.

Sokrat. opowi. – igra z niej jed. kwiat po:

drug. Agath. nazyw. Erosa najpiękn.

i najlepsz. z bog. – po kił. wyp. zmusza. wzgl.

że ani nie jest piękn. ani dobr. ani bog. nawet

Agath. ród. że on nic nie może odaj

co wzglę. w tej mowie

p. 320

Sokra. że umie się wziąć, żeb. ułoż. panegir.

Gotów powtó. orzeg. wznosz. się uczyn. od Dioty.

Gdy Sokr. pew. zaraz twierd. jak. Jer. Agath. że Eros wielk. jest bóg. i wspanian. piękna odpowie że nie jest ani piękn. ani dbr.

Zat. brzyd. i zły ?!

Broń Boże! Rynszcz. Jest coś w pośród.

I wzmacnija obrazu. i d. d.

0404

04